

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat
20 cms.

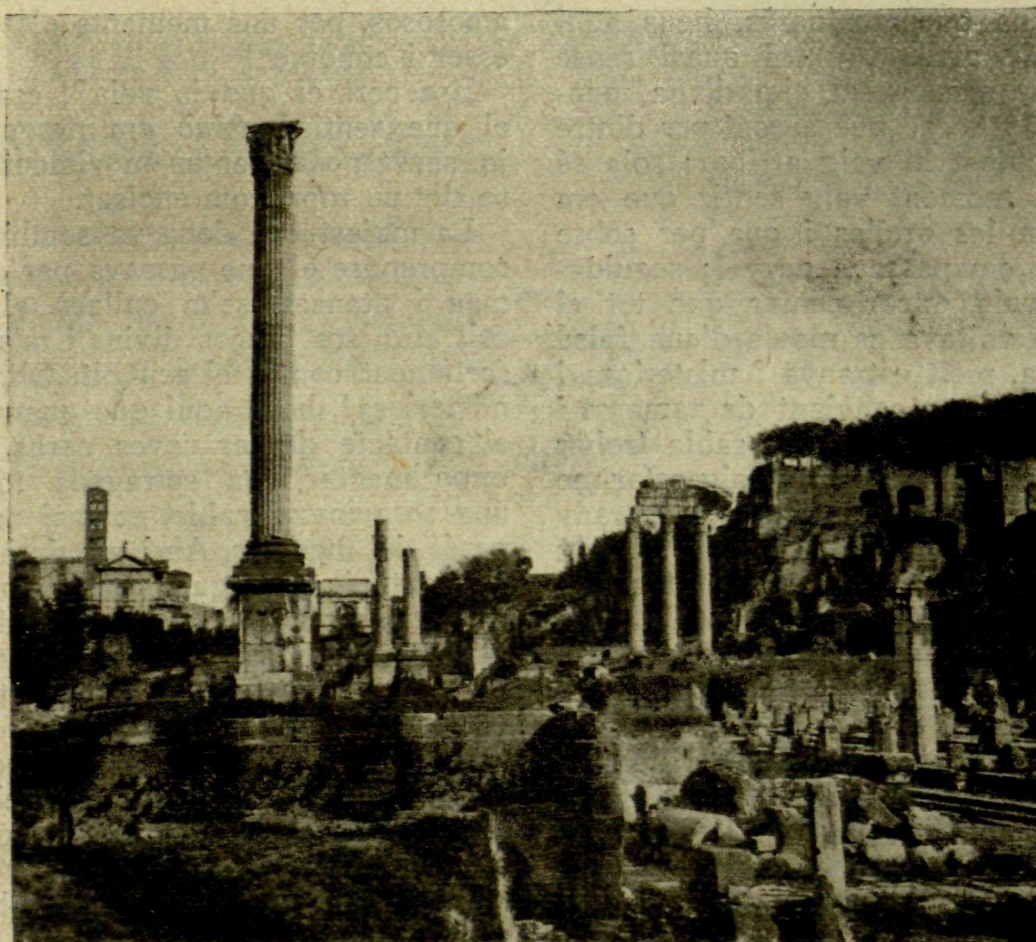
ANY V. N.º 168

10 FEBRER 1927

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

ROMA.—Ruïnes del Fòrum i Palatí.

Clixé Francesc Blasi.

UNB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

V I S I O N S

Era d'hivern, un matí fred, molt fred, que fins el sol, que començava a eixir, semblava que tremolés al bes de l'aire congelat; i els pobres ocellets queien morts de les branques dels arbres despullats de fulles.

On anava jo, aquella hora del matí, caminant per entre boscos? Ben poc ho sé. Cercava vida, volia respirar natura, llum, aire i poesia! Cercava esbargiment per a la meva ànima i no em dolia del fred, ni del cansament, ni de les espines que em ferien els peus; ans al contrari, que encara em donaven més dalit per a seguir cercant... cercant, què? El que ni jo no sabia.

Camina que caminaràs, heus aquí que vaig arribar, quasi quasi sense haver-ne esment, al cim d'una muntanya. Jo no sé què succeí per dintre meu, tantost hi vaig arribar; sols sé que un moment vaig sentir que em xiulaven les orelles i que per sobre els ulls em passava un vel; seguidament, vaig experimentar que tot el que em voltava es movia d'una faisó estranya, molt estranya i misteriosa i ensem anava canviant de tamany i de color; però jo no en sabia trobar la causa. Uns moments vaig estar-me embadalit contemplant aquest estrany paratge, quan de sobte, se m'apareix una dona majestuosa i formosa que em guaitava amb un dolç somriure als llavis; anava abillada amb una túnica blanca, sense guarniment de cap mena, duia la cabellera estesa que queia tirabuixonada per damunt de les seves espatlles gentils i els seus peus diminuts trepitjaven, nus, les espines i les pedres cantelludes sense que se li esqueixés la pell fina i delicada. Si embadalit vaig romandre contemplant l'estrany paratge, més ho vaig romandre contemplant aquesta formosíssima dona, que no era pas menys misteriosa.

—Què cerques?— va dir-me amb una veu clara i melodiosa com una cançó, tan bon punt compregué que se m'anava esvaint l'encís.

—Què cerco? res, millor dit, no ho sé, el que cerco.

—Doncs jo sí que ho sé; tu cerques veritat, tu has vist el vel que cobreix els mortals i trobant-hi encongit des-sota, en vols eixir, no és cert?

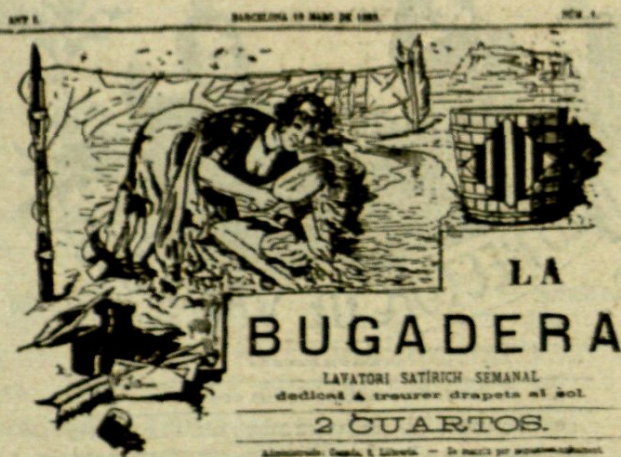
—Mes qui ets tu, oh, dona misteriosa, que tan bé endevines els meus pensaments?

—Jo sóc la Veritat, el consol dels que caminen volent esbrinar l'inesbrinable; fins que jo corro al seu encontre i, prenent-los en mos braços amorosos, per uns moments els deixo ésser i conèixer!

Era cert el que jo veia?, era cert el que sentia? Això em preguntava jo, sense gosar fer un moviment, sense dir un mot, com encisat.

La majestuosa dona va semblar de comprendre el que passava per dintre meu i atansant-se'm enllaçà el meu coll amb sos braços divins i m'apretà fortament contra el seu pit. Oh, cosa misteriosa!, heus aquí que quan sentí el contacte de les seves carns, vaig experimentar una sotragada tot jo, una cosa inexplicable, com si em separés del meu cos. Això em durà pocs moments i tot seguit vaig començar de sentir totes les flaires agradables i desagradables, a veure tots els colors i totes les formes, a sentir tots els gustos, tots els tactes, tots els plaers, totes les dolors morals i corporals; en fi, tot el que veiem i sentim els homes en la terra; però en un conjunt incompreensible, inexplicable, veient-ho i sentint-ho i sense veure-ho ni sentir-ho.

—Tot això, malgrat ésser tant, no és res,— em digué amorosament la Veritat — ara pren-me, que mentre em tindràs, seràs i coneixeràs; però

El llibre de Domènec de Bellmunt, que ha estat posat a la venda el llibre de Domènec de Bellmunt "Una ànima vençuda". Es tracta d'una obreta presentada acuradament, impresa als tallers de Pere Montaner, de Sabadell. Les cobertes són a dues tintes i porten un admirable boix de Jaume Bassa.

El llibre conté un novel·leta i tres contes d'ambient parisenc.

Ha sortit el primer número del setmanari dedicat a la infància i joventut titulat "El noi català". La part artística està a càrrec dels notables dibuixants Ariet, Vinaixa, Urda, Robert, Niel, Moreno i E. Donaz.

TIPUS DE CASA

Es el que dóna nom al periòdic *La Bugadera*.—Tamany de 38'8 × 27'7. Setmanari aparegut a Barcelona el dia 18 de març de 1883. Consta de 4 pàgines. Duu dibuixos, és satíric i humorístic. Pica contra la premsa anticlerical i irreverent; declara que no és carlista, però. En veiem 6 números. Preus: 2 quartos. Administració, Canuda, 6, Llibreria. Porta seccions de: "drapets al sol", "bugadas", "notícies", "qüentos", etc. Impremta Catalana, c. Sant Ramon, 4.

PERAYRE.

llibres & lletres

—Ha sortit un altre volum de la Fundació Bernat Metge, contenint "Diàlegs a Serè", "De la Clemència" i "A Neró" de l'A. Sèneca. Traducció de Carles Cardó.

—I un altre encara, contenint Sàtires i Epístoles d'Horaci; traducció de Llorenç Riber.

—A la Llibreria Catalònia ha estat posat a la venda el llibre de Domènec de Bellmunt "Una ànima vençuda". Es tracta d'una obreta presentada acuradament, impresa als tallers de Pere Montaner, de Sabadell. Les cobertes són a dues tintes i porten un admirable boix de Jaume Bassa.

El llibre conté un novel·leta i tres contes d'ambient parisenc.

—Ha sortit el primer número del setmanari dedicat a la infància i joventut titulat "El noi català". La part artística està a càrrec dels notables dibuixants Ariet, Vinaixa, Urda, Robert, Niel, Moreno i E. Donaz.

—Ha sortit el llibre de versos de Tomàs Garcés, titulat "El somni".

—Deixa circumstancialment de publicar-se "Catalana", per causes estranyes a la seva voluntat.

—Ha sortit "Les Noces de Fígaro" V de la biblioteca "L'òpera clàssica", traducció catalana, adaptada a la música, de l'òpera còmica de Mozart, feta sobre llibre italià de Lorenzo da Ponte, basat en la comèdia de Beaumarchais. La traducció és feta de Joaquim Pena.

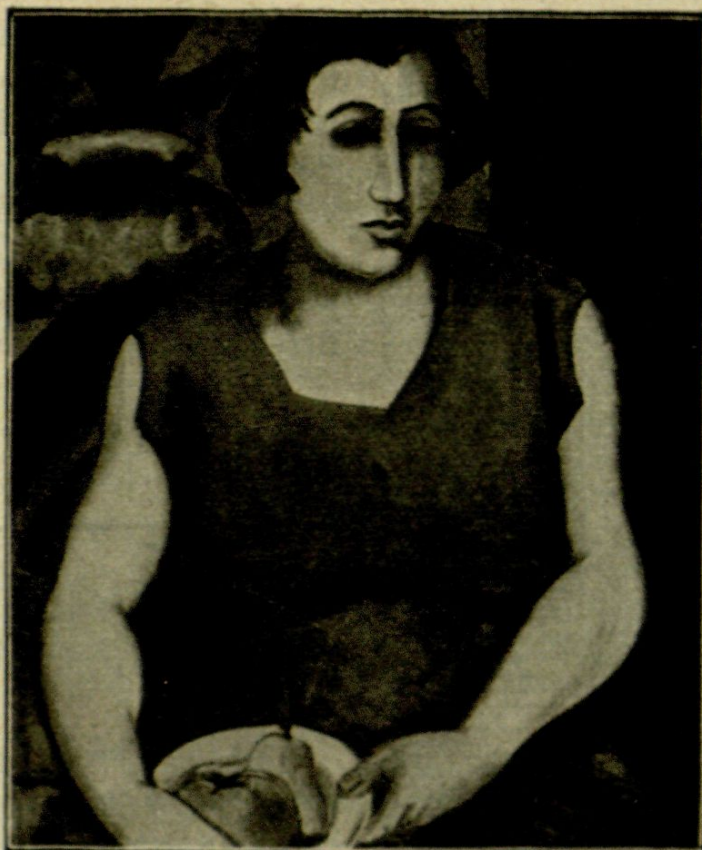

Figura de dona, per Creixams.

Nonell: Bodegó. (Col·lecció J. Vicens.)

6. - EL BORINOT.

GACETA UNIVERSAL

DE AGRICULTURA, INDUSTRIA, ARTES, AVISOS Y NOTICIAS,

PRECIOS DE ANOS		PREMIAS Y RECOMENDADA	
En toda España, 15 pesetas		A los señores de Comercio, Industria, Artes, y Oficios	
Estranjero, 18		NÚM. 30.	
América, 20		AÑO XVII.	
Filipinas, 25		LÍNEA UNA VISTA SEMANAL	
		D. AGUSTÍ URGELLÉS DE TOVAR.	
		Redactor y Editor.	
		Imprenta de Domènech.	
		Y en todas las Librerías.	
		La Correspondencia.	
		de los señores de Comercio, Industria, Artes, y Oficios.	

BARCELONA 2ª SEMANA, 29 NOVIEMBRE DE 1878.

SUMARIO.

El Borinot. Sumario. En este número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

ADVERTENCIAS.

Agencia la edición del número de este periódico en que se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

Las señoras suscriptoras que con el presente número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

CENICIENTO

NO CATÓLICOS NI PROTESTANTES.

Yales vengas la persona que con el presente número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

pero a los que fueran nuestros suscriptores, la primera periódica con frecuencia se le impide de tales intereses, porque de cada número, para revelar la existencia de la Gaceta en quince días, y por la misma, si muchos otros hemos hablado de un transcendental asunto, la Gaceta ahora con mayor motivo, porque tenemos haber hablado el título de dar después un pulso a esta Gaceta a los suscriptores y a los que no pertenecen a la Gaceta, y a los que no pertenecen a la Gaceta.

El Borinot. Sumario. En este número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

Yales vengas la persona que con el presente número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

han, Repet. Sumario. En este número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

El Borinot. Sumario. En este número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

Yales vengas la persona que con el presente número se publica el primer número de la Gaceta Universal, que se publica en la imprenta de Domènech, y en todas las librerías.

tà Cornet i Mas, Tomàs Padró, i d'altres. Secretari de redacció don Leopold Domènech; editor: Pere Vidal. Preus: Barcelona, 4 rals el mes; províncies, 15 rals trimestre; Estranger, 40 rals trimestre. Direcció: C. Hostal del Sol, 11. Impremta de Domènech, Basea, 30.

PERAYRE.

JAUME COLLELL

Ha caigut bé la iniciativa d'ofrir una ploma d'or al venerable, canonge de Vich, Dr. Jaume Collell, amb motiu de celebrar les seves *noces de plati* periodístiques (60 anys de periodisme). La iniciativa ha estat recollida per l'Associació de Periodistes, i s'ha començat la constitució d'una comissió que és formada, per ara, pels senyors Lluís C. Viada i Lluch, Joan Costa i Deu i Lluís Bertran i Pijoan.

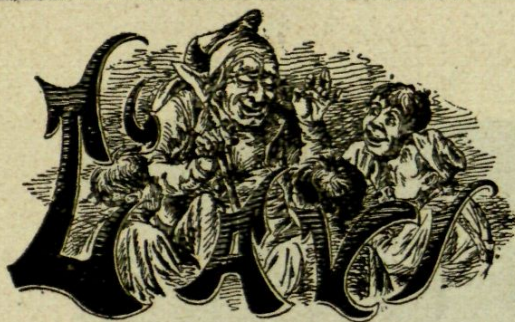
A hores d'ara ja són diferents els periòdics que han reproduït l'article inicial i que publiquen sengles comentaris.

La popularitat de què gaudeix el gran periodista és de les més paleses, i per això no és estrany que de tot arreu hagin sortit veus adherint-se a aquest projecte.

Poden adreçar-se missatges a la Comissió, Rambla d'Estudis, 12 (Associació de Periodistes), Barcelona.

ENCICLOPEDIASME

Hi foren aficionats els nostres pares, com ho demostra la *Gaceta universal*.—Tamany de 26 × 17'6. Periòdic quinzenal aparegut a Barcelona l'any 1862. Consta de 16 pàgines i tracta de diferents temes d'"il·lustració". Fundador, propietari i director: Agustí Urgellés de Tovar. Es publicava els dies 1 i 15 de cada mes. Es declara liberal i proteccionista, no afiliat a cap partit. Es la mateixa empresa que publica "El Entreacto". En veiem un exemplar del novembre de 1878, aleshores setmanal, diferent tamany. Redactors: Joan Giné Lasarte, Ferran Sellarés d'Iborra, Prev., Gaie-

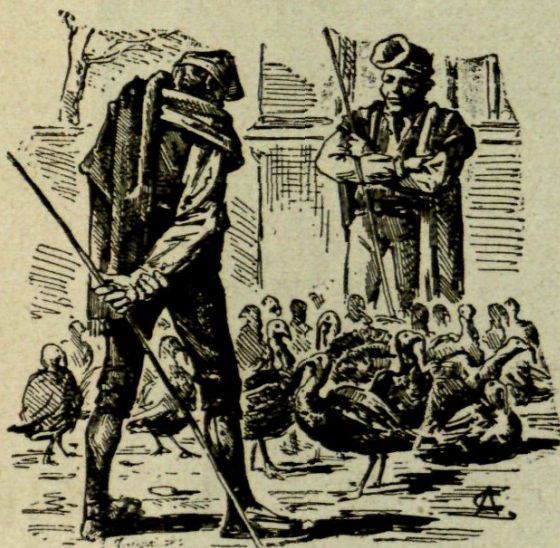
PERIÓDIC POPULAR.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Fontanella, 11 baixos.
BARCELONA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.
Barcelona, en una
cassa, per un any.
12 rs. 10 cts.
12 rs. 10 cts.

2 rs.
8 cts.
2 rs.

NADAL.

—Pop: aquí no tenen quartes per comprar galls
—Si pr'a cambi hi ha molta pena.

NOM VENERABLE

Nom venerable; però que no deixa de fer les seves atzagaiades, com veiem en *L' Avi*.—Tamany de 38'8 × 27'7. Després varia un xic de llargària.

Periòdic satíric i humorístic, de l'esquerra, surt a Barcelona el dia 29 de setembre de 1878. Consta de 4 pàgines. A la pàgina del davant duu sempre un dibuix de l'actualitat. Al primer número veiem la signatura de A. Feliu i Codina. Duu seccions de "ets i uts", "rarses", "Cartas que no lligan", "amohinos" (xarades, trenca-closques). Després: "Cosas no-

vas", "etzegalladas", Rondallas". Sortia els diumenges. Després del número 34 (coresponent al dia 14 de setembre de 1879) surt els dissabtes amb el nom de "Lo Vell" amb les mateixes característiques, i del qual es publiquen 13 números. Continua després amb igual nom i seguint la numeració primera, el diumenge 14 de desembre de 1879, amb el número d'ordre 35. Preus: Un mes, a Barcelona, 2 rals; fora, tres mesos, 8 rals; número solt, dos quartos. Veiem fins al número de 18 de gener de 1880. Editor: Jordi Jubany. Impremta de C. Miró i Ca., Barbarà, 12 i de V. Pérez, c. Fontanella, 11. Redacció i administració, Plaça del Teatre, 3, i després Fontanella, 11.

PERAYRE.

FAULA

El foc devorador
cremava amb gran ardor
dessota d'uns tres peus fent bulli una olla
que aquesta fins mig lloc l'aigua hi tenia
capirellant-hi folla.

Amb tal ardor, el foc, res no temia;
que si l'aigua hi rabia

reclosa té d'estar-se entre muralles.
I alçant de nou ell ferm l'ardenta flama
sens respectar per res a qui s'exclama,
roenta a l'olla escala amb més agalles.

Mes l'aigua a tal extrem
fa d'una esforç suprem:

I muntant les muralles de seguida,
sobreix i se llança sense mida,
i a sobre del caliu s'escampa ardida.
Ara és el foc qui amb ràbia es va morí.

Aquest serà el destí
pel qui, fiat que molta força té,
sens respecte ni fre
el feble creu del tot anullar bé.

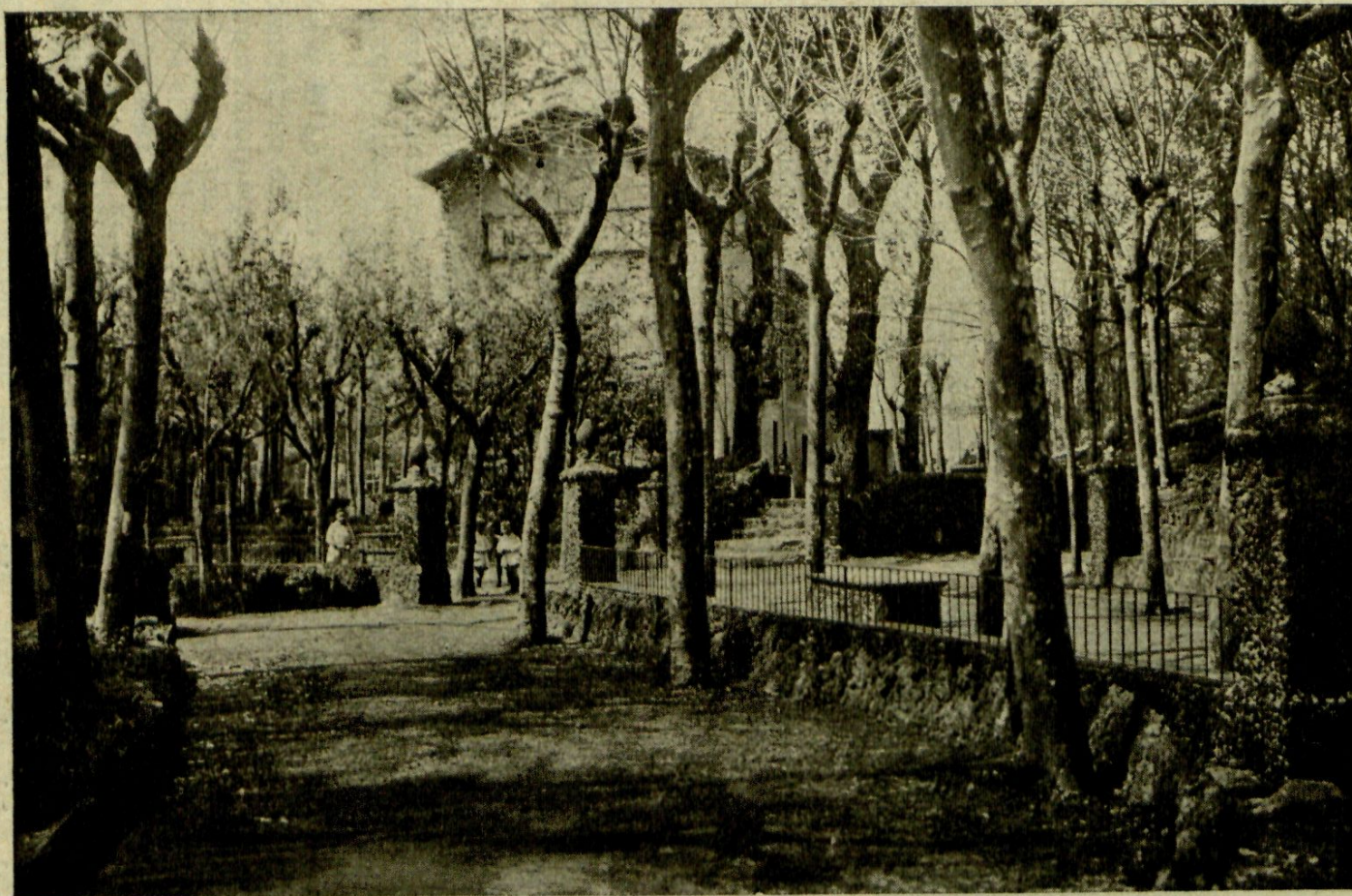
UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

FRANCESC FONT MITJAVILA

OLOT. — Fonts de Sant Roc.

(Clixé F. Jaume).

OLOT. — Font Moixina.

(Clixé E. Morer).

A mon gran amic l'Ignasi Iglésies en el seu homenatge

Ple, el pensament, del teu record,
ple, el meu passat, de ta bonesa,
d'allò que et plau en trec conhort,
d'allò que et nou me'n ve tristesa.
Avui ton geni i ta noblesa
tothom exalça en just acord:
quelcom que en mi semblava mort
ara recobra fortalesa.
El teu triomf, com si fos meu,
tornant mon cor al ple de vida
fogueja avui davall la neu;
i amb la dels joves ma veu crida,
i em sento encès del goig sens mida
de poder dir-me germà teu!

E. GUANYABENS

(De "La Veu de Catalunya", 8 febrer)

LA REBOTIGA

La rebotiga és esquifida, i, del poc espai que té, encara en prenen un bon tros quatre armaris reconers pintats de vermell.

Al mig hi ha una taula de noguera tapada amb una baieta verda, ribetjada de groc.

Sobre la taula una gran llumenera de quatre brocs, amb pàmpol verd, sa campaneta i ses moquetes.

En una repisa hi ha un caputxí de cartró que es posa i treu la caputxa, segons si el temps és sec o humit, i en els quatre panys de paret altres tants quadros de caoba i claus romanes, en sos ànguls; quadros que representen el siti de Girona, l'entrada dels francesos a Tarragona, la batalla del Bruch i la tornada a Espanya de Ferran VII.

Sota la taula hi ha un braser amb sa pala. Tots els objectes de metall brillen com si fossin nous, i en sos bisells i recons encara encara s'hi coneix la polsina de guix parrell o de banya de ciervo amb què diàriament es freguen.

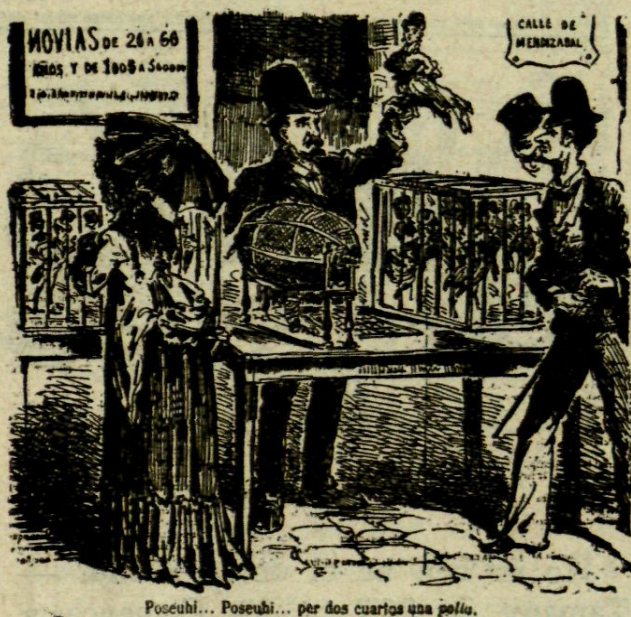
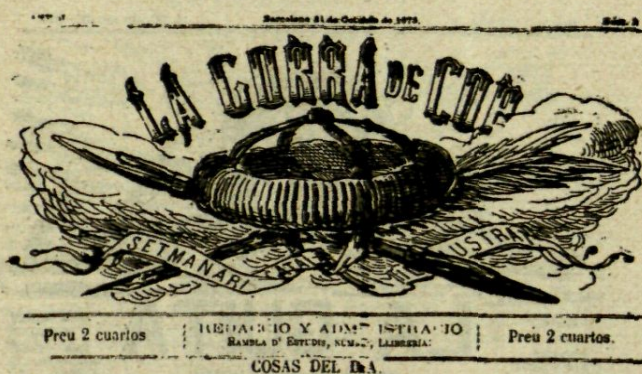
Prop del braser hi ha cinc cadires de braços amb assientos i respatlles de cuir, subjectes amb grossos claus de llautó, que al mateix temps constitueixen son adorno.

L'amo de la casa és el senyor Eufraasi, dic, el doctor en farmàcia don Eufraasi, home expatriota, realista, casat, de seixanta dos anys, que té la barba molt forta i que s'afaita cada dia per decoro de la facultat.

Són tres quarts de vuit, i la rebotiga, com si tingués fisonomia humana, sembla que esperi a algú.

En una safata negra hi ha sobre la taula mitja dotzena de gots, i en el braser una cafetera amb aigua.

Don Eufraasi treu el rellotge de plata, mira l'hora, obre la vidriera que dóna a la botiga, i, tot passant el braç per l'obertura, diu al seu practlicant:

BON HUMOR

Es el que es revela en publicacions com *La Gorra de Cop*.—Tamany de 37 × 26'5. Setmanari satíric que comença de sortir a Barcelona el dia 24 d'octubre de 1875. Consta de 4 pàgines. Amb dibuixos. Es de tendències lliures i tira contra els carlins. El seu estil revela la collaboració dels escriptors coneguts de l'època. Hi veiem la signatura de "Joseph Gestus" (J. Verdú, de Vilanova). Preus: dos quartos. Redacció: Semoleres, 5, entresol; després junt amb l'Adminisrtació a Rambla d'Estudis, 5, Llibreria de M. Pu-

jol i Martínez, que passa a ésser propietari de la publicació. En veiem fins al número 14, corresponent al dia 20 de gener de 1876. Comença a tirar-lo la impremta de Víctor Berdós i Feliu, carreró de Sant Ximplici (Regomir), núm. 2; després la de C. Miró, Barbarà, 12; després la Impremta Catalana, Rbla. Santa Mònica, 19.

PERAYRE.

—*Lagenam syrapi citrei ad usum domesticum conditam.*

El practicant s'aixeca amb viva sol·licitud, i d'un armariet baix que està darrera el taulell, ne treu una ampolla i la dóna al doctor, que la hi pren, i torna a la vidriera.

Se mira l'ampolla contra claror, la destapa, l'ensuma, se tira una gota de xarop al palmell de la mà, llepa, i paladeja amb la cara d'home satisfet.

En aquest punt se sent un bastó picant a terra i una tosseta, i entra embossat fins als ulls, amb barretina negra i barret fins a les orelles, un tertulià.

—Santa nit tinga, senyor Doctor.

—Molt bona nit. Vamos, que avui vostè és el primer, senyor Nofre. Ja veig que aquesta tos se va estovant.

—Sí, senyor, gràcies a Déu.

—Ja li tinc amanit el xaropet.

—Visca molts anys, senyor Eufراسي. Ara aviat vindrà el senyor Quim. L'he deixat a la cantonada parlant amb son gendre. Miri-se'l: aquí el tenim.

Amb el senyor Quim n'entra un altre. Tots són quasi bé de la mateixa edat.

Ja són cinc; s'assenten; l'un acosta els peus al braser, l'altre les mans. El senyor Eufراسي agafa la pala i dóna una remenadeta.

L'un diu:—Ajà!

12. - EL BORINOT.

L'altre.—Ah! Aquesta escalforeta retorna.

Toca un quart de nou.

—Senten?—diu el senyor Quim.—Avui tot el dia va desballestat. Al Pi toca un quart de nou: jo vaig amb el rellotge de Santa Maria i tinc les vuit i dotze...

—Jo vaig bé i tinc les vuit i tretze.

—Jo avanço, perquè tinc les vuit i disset...

Crac... crac...crac... tothom tanca el rellotge. La rebotiga queda en silenci. El doctor té agafada la pala entremig de dos dits i la fa balandrejar al compàs de la pèndula de la botiga.

El senyor Nofre tus.

Immediatament l'apotecari agafa la cafetera, tira un bon raig d'aigua al got i hi deixa caure un rajolí de xarop.

—Tinga, senyor Nofre: tinga i bega... Ja l'acabarem, aquesta tos: no tinga por.

El senyor Nofre beu. Tots se'l misen.

El senyor Quim pregunta al del seu costat:

—¿Que es cert que volen tirar a terra les cases velles de la plaça de l'Angel?

—No ho sé perquè no he vist encara el diari; però ja, del modo que van les coses, crec qualsevol disbarat.

Altre silenci.

L'apotecari pren un pols de tabaco, allarga la capsa als altres y tots ne prenen.

—Atxem!—Atxem!—Atxem!

—Jesús!—Jesús!—Jesús!

I tornen a callar.

Al cap d'una bona estona l'apotecari badalla y es fa creus a la boca.

Després estira les cames i, repanxigant-se, dóna un cop a cada braç de la cadira y diu:

—Endemés, sí, senyor... Aquest món és un món de mones.

El senyor Nofre riu i, entre dos cops de tos, exclama:

—Ejem! ejem! El senyor doctor sempre està de broma. Ejem!

TITOLS EXPRESSIUS

Ho és ben bé el de *La Guita*. — Tamany de 36'7 × 27. Comença a publicar-se a Reus, el dia 19 de juliol de 1879; substitueix a "Lo Campanar de Reus" del qual surten 16 números. Té les mateixes característiques. Preus: Trimestre, Espanya, 8 rals. Solt, 2 quartos. Només en veiem el primer número. Impremta del Centro, Raval baixa de Jesús, 4, Reus.

El senyor Quim hi afegeix, amb rialleta de malícia:

—Ja ho pot dir. ¡Qui pogués plorar amb els seus ulls!

I tots riuen, i l'apotecari riu també y replica:

—Home, alguna cosa s'ha de dir per passar el rato.

Passa un altra estona, i un que fins allavors ha callat se remena en a ca-

14. - EL BORINOT.

farmàcies! Però, ¿i la farmacopea clàssica? A on és? La major part dels nostres apotecaris no tenen més que futeses comprades a França. Molta monada: entén? Tot molt bonic, molt ben embolicadet, això sí, però aquella antiga confiança en l'autenticitat del medicament, aquella convicció íntima, evident, del farmacèutic conscient, que feia els preparats per ses pròpies mans, tot se n'ha anat a rodar; i és una vergonya que el govern s'ho miri amb tanta indiferència; perquè aquest punt és dels principals.

—Ja ho crec!—diu el senyor Nofre tossint.—Lo primer de tot és la salut.

—Si podien veure—diu l'apotecari—si podien veure els estragos que l'empirisme ha fet aquest últim còlera, s'esgarriarien.

—Ui, ui, ui! Ja ho pot dir.

—A un del costat de casa li varen receptar una cosa que jo no l'havia sentit anomenar en ma vida, i l'endemà ja se l'enduïen cap al cementiri.

El senyor Quim, que s'havia estat amb les mans creuades sobre els genolls, entretenint-se en fer rodar els dits polsers l'un sobre l'altre, pren la paraula molt solemnement i diu:

—Jo sempre em recordaré de l'any vint i tres. Me sembla que el pare que al cel siga... allò, quan va tornar el rei i tot se va posar com estava abans; el meu pare, Déu lo perdó, me va preguntar un dia sortint de veure la parada: "—Noi: ¿què te'n sembla d'això?" I jo, essent un bordegàs, que encara no havia complert els vint-i-cinc anys, li vaig respondre: "—Pare, això va malament". I lo cert és que des d'allavors ençà, cada dia anem pitjor.

—Oh! Vostè va dir una veritat com un temple, senyor Quim.

—I tal!

—Ja ho crec!

El senyor Quim està ple de vanitat pels elogis que li tributen, però fa el paperot y diu:

—Ps!... Un prou veu les coses, sinó que de vegades, i segons a on, no

tot se pot dir; que si un hom, amb l'experiència que té, pogués parlar...! Ja els dic que aquella expressió la vaig dir l'any vint-i-tres.—Vaja, senyors, són tres quarts de nou tocats: un cop fet i fet, ja serà hora de sopar. Passin-ho bé.

—Bona nit, senyor Quim.—Santa nit tinga.—Déu lo guard de mal.—Bona nit i bona hora.

—També ens en haurem d'anar—diu el senyor Nofre.

—Tan aviat?

Així, poc més o menos, se fa i desfà cada dia la tertúlia de la rebotiga. Altres nits parlen de la tartana d'En Roten, d'En Cantillon i del *Conde España* (que així l'anomenen), d'En Badiali, d'En Remorini i de *La Straniera*.

Molt sovint de les contribucions, i més sovint, encara, del fred, de la calor i del preu de les accions, del vi i de la carn.

Però sempre parlen poc, i cada nit hi ha la tos del senyor Nofre, el xiste de l'apotecari i la frase sentenciosa del senyor Quim.

Aquestes tertúlies se van acabant. Els homes d'aquell temps i de ses costums fan el mateix camí que les llumeneres de quatre brocs: passen.

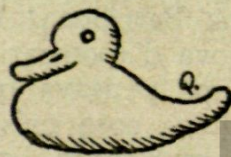
L'apotecari cada nit se despedeix del senyor Nofre dient-li:

—Segueixi amb els juleps i el xarop; i ja l'acabarem aquesta tos. Abri-gui's bé.

Un dia li aniran a dir que la tos ha acabat amb el senyor Nofre! Ell replicarà: "—Fa vuit dies que me'l veia mort". I s'acabarà la tertúlia de la rebotiga.

X. (Robert Robert).

(D'"Un tros de Paper").

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Pintura i Decoració

FRANCESC FERRER. Aragó, 193

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats. Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

.. PINTURA de Cotxes i Autos
Joan Mir.—Villarroel, 126

Tallers Castellanas. Escultura religiosa.— Balmes, 123. T. 2318 G.

Ferros artístics, especialitat amb els encàrrecs. JOSEP FLÓ. Aragó 277

Tenyits, rentats i aprestos. C. de Cent, 319. (Ssal., E. Granados 64)

TINTORERIA CATALONIA. Tenyits i rentats econòmics. Aragó, 339

Tenyits electre-químics i rentats en sec.—E. Granados, 141

Electricitat. CARLES ROSELL
Calabria, 95. Telèfon 1592 H.

Instal·lacions, aigua, gas, electricitat i reparacions. G. TOMÀS Tallers 76

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑER.-Villarroel, 173 bis

Instal·lacions i reparacions elèctriques.—Roselló, 207. Telèf. 2989 G.

Reparació de tota classe màquines elèctriques. D. AGUELO. Aragó, 359

PATENTS I MARQUES

A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

Llibres, els millors

EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petrítxol, 8

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

LA FIRA DEL BOSCH. — Joguines.
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

Ceràmica i Rajoles

CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Articles fotogràfics i ràdio

V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Tapiceria, cortinatges i sillons confort. Consell de Cent, 336, baixos

CASA SIBECAS. Articles per a tots els Sports.—Aribau, núm. 35.

Articles Viatge i Pell

LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

Fàbr. Articles de pell i per a regal.
Perfum. M. OLLER. Casanova, 117

Cristalleria i Alumini

CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS

A. Hernàndez.—Rosselló, 199.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS

Compra-venda. — Menéndez P. 14

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

Recauxutatge Fort, el millor
E. Granados, 85. Telèf. 2853 G.

GANIVETERIA ROCA

Plaça del Pi, núm. 3

Esmolet i paraiguer, afinació de
tota mena de tall. Bruch, núm. 71.

Bicicletes, Motors, Export

J. BENEDIT. Aragó, 270

BICICLETES I ACCESSORIS, nous i usats.
Creu Cuverta (prop Calàbria)

REPARACIÓ I LLOGUER DE BICICLETES.
J. Teixidor.—Carrer Rocafort, 29

L. RICART. Bicicletes, accessoris,
major i detall.—Trafalgar, 41

FIXOLINA

CANIGÓ

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. enc.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - **BARCELONA**

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

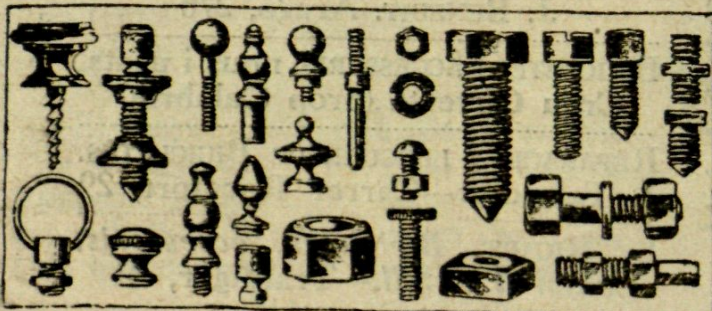
ELS PIRINEUS
Quingles i Escaler
CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS - AUTOTIPIAS

Especialitats «ELECTRO-WATT» Metalúrgiques
FRANCESC BELTRÁN
Carrer Muntaner, 7. - Teléfon 964-A. - Barcelona

Aparells per a llum a Vapors de Navegació Mines.
Cargols de tota classe.
Decolletatge. — Peces especials.

BICICLETES. Construcció i reparació,
i demés accessoris.—Bailen, 85.

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.ª

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

Demaneu la faixa ELITE recomana-
da pel cos mèdic.—Via Laietana, 54

Venda d'ORTOPEDIA i articles
d'higiene maj. i det.—Provença, 195

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

... **FRATERNUS.** Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

Rellotgeria PAHISSA. Adob de re-
llotges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.—P. Marquilló. Mallorca, 125

ESTORAS I CARPETS COCO.-Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713 - S. P.

MOBLES (Fàbrica).—E. Dalmau
Plassos i comptat.—Mallorca, 178

MOBLES D'ART.—Decoració y res-
tauració.—València, 281

Mobles de tots preus
Casa fundada en 1892.—Balmes, 70

NINES. Manufactura. Gran Assortit
Joaquim Costa, 21 (antes Ponent)

res. / 172